

Škola dobre svirke

Garazov i Petrović su glazbenici koji znaju svirati, ali i slušati jedan drugog i to čini njihov zajednički nastup fascinantnim

OPATIJA » Jedan od umjetnika koji se vraća Židovskoj kulturnoj sceni »Bejahad« i ove godine je azerbejdžanski pijanist David Gazarov. Oduševio je opatijsku publiku već ranijih godina, ostajući u pamćenju kao tehnički savršen, a nadahnut interpret. Ove godine svirao je na otvorenju »Bejahada« jednu svoju skladbu u jazz maniri i jedan standard Oscara Petersona, najavljujući cjelovečernji koncert, koji je u interpretativnom smislu podijelio s proslavljenim vibrafonistom Boškom Petrovićem.

Upravo u skladu s »Bejahadovom« maksimumom -

kulturnom do zajedništva - dvojica vrhunskih muzičara izveli su jedan dio svog bogatog jazz repertoara za koji - tvrde - gotovo da i nisu imali probu. Naprosto, oni su glazbenici koji znaju svirati ali i slušati jedan drugog i to čini njihov zajednički nastup fascinantnim. Nema tu nedorečenih, ali i nesavršenih dijelova - oni, naprosto misle zajedno, osjećaju i prate jedan drugoga, uživajući pritom u glazbi koju stvaraju. Bez obzira radi li se o svima dobro poznatim jazz standardima ili onima koje je skladao Boško Petrović, a svojom interpretacijom i improvizacijama nadograđuje

David Gazarov. Njihov je nastup prava škola dobre svirke - svaki je solo pasaž izvanredno dinamički izniansiran, a zajednički dijelovi zvuče poput dijaloga dobrih prijatelja...

Jednako impresivan, ako ne i impresivniji, bio je prvi dio koncerta, koji je David Gazarov posvetio Chopinu. Izvanredan pijanist u izvedbi klasičnog repertoara, Gazarov je svirao Chopinove etide,

scherza, a onda prelazio na svoje parafraze njegove glazbe u jazz ili bossa nova maniri. Impresivno, nadahnuto, ležerno a precizno, fantastično smisleno, a istovremeno neočekivano. Čisti užitek!

U godini kad čitav se svijet priklonio Chopinu uz 200-tu obljetnicu skladateljeva rođenja, slušala sam nekoliko vrhunskih europskih pijanista koji su improvizirali na njegove teme. Gazarov me oduševio ponajviše. Jednostavnošću, nadahnutom svirkom bez mistifikacije. Naprosto, sve što dotakne on pretvara u glazbu. Pravu glazbu! Onu koja godi našim osjetilima. Neka nam se vrati!

GLAZBA
Sve što dotakne
Gazarov pretvara u
pravu glazbu, onu
koja godi našim
osjetilima

Svjetlana HRIBAR